

## NGƯỜI TÔI TỚ LÀM VIỆC (Máccô 1:14-8:30)

Có một công việc phục vụ liên tục và không gián đoạn của Người Tôi Tớ ghi lại trong Phúc Âm. Chúng ta đọc thấy “và Ngài làm cái này, và Ngài nói điều kia”. Ngài phải dạy dỗ người ta vì họ sống trong bóng tối. Ngài phải làm cho họ vui vì họ không có niềm hy vọng. Ngài phải chữa bệnh cho người ta vì họ bệnh tật và đau khổ. Ngài phải giải thoát người ta vì họ sống dưới quyền lực Satan. Ngài phải tha thứ và thanh tẩy người ta vì họ tội lỗi.

Chúng ta thấy Chúa Giêsu giảng dạy bên bờ biển và chọn bốn ngư phủ làm những môn đệ đầu tiên. Dưới sự hướng dẫn của Ngài họ học cách để trở thành ‘ngư phủ lưới người’ (1:16-20). Họ biến tất cả kỹ năng và kiến thức trong nghề đánh bắt cá thành kỹ thuật chài lưới người. Một người không phải là ngư phủ cũng được chọn đó là Máttêu (2:13-14), người thu thuế.

Có một điều thú vị ở đây là Chúa Giêsu không bao giờ gọi những người đang rảnh rỗi hay ăn không ngồi rồi. Ngài gọi những người bận rộn và thành công theo Ngài. Ai cũng có thể biến công việc của mình thành phương tiện để phục vụ cho Đức Kitô. Lời kêu gọi của Đức Kitô được đón nhận thế nào? *Lập tức hai ông bỏ chài lưới và đi theo Người* (1:18). Thường thường có một thời gian uổng phí giữa lời gọi của Chúa và sự đáp trả của chúng ta; việc làm của chúng ta tụt lại đằng sau quá xa so với bổn phận đòi hỏi.

Chúa Giêsu được giới thiệu như là người được “xức dầu với quyền lực” và hoàn toàn bận rộn với công việc của mình. Chúng ta sẽ không thấy những diễn văn dài trong những chương kế tiếp, nhưng thấy rất nhiều việc lớn lao. Quỷ bị khừ trừ (1:21-28); cơn sốt được hạ xuống (1:29-31); những bệnh tật khác nhau được chữa lành (1:32-34); người phong cùi được sạch bệnh (1:40-45); người què đi được (2:1-12); sóng biển bị dẹp yên (4:35-41); người mất trí được phục hồi (5:1-15); người đàn bà băng huyết được chữa khỏi (5:21-34); con gái ông Jairô được hồi sinh (5:35-43); năm ngàn người được ăn no (6:32-44); mặt biển trở thành lối đi (6:45-51); tất cả những ai chạm tới Ngài đều được lành mạnh (6:53-56); người điếc nghe được và người câm nói được (7:31-37); bốn ngàn người được nuôi ăn (8:1-9); người mù được chữa lành (8:22-26).

Hành động mau lẹ, và những biến cố xuất hiện trước mắt chúng ta. Máccô diễn tả cách bất ngờ và bộc trực, nhưng ông giữ cho chúng ta rất nhiều cái mà nếu không có ông sẽ bị biến mất. Chỉ trong Phúc âm Máccô mà chúng ta mới được nói cho biết là Chúa Giêsu là thợ mộc.

Máccô nói rằng Ngài bồng một em bé hay ôm các em bé trong cánh tay. Máccô kể rằng Chúa Giêsu buồn phiền, rằng Ngài thờ dài, Ngài ngạc nhiên. Ngài yêu thương, Ngài giận dữ. Ngài cảm thông với những yếu đuối của chúng ta.

Chúng ta hãy tham dự ngày Sabbath với Chúa Giêsu được ghi lại trong Máccô 1:21-34, đi với Ngài đến hội đường, nghe Ngài giảng dạy, coi Ngài bị phá quấy bởi một người mất trí, đuổi trừ thần ô uế và biến việc chữa lành thành công cụ phụ trợ cho lời giảng. Rồi sau đó cùng đi với Ngài tới nhà ông Phêrô và xem Ngài chữa bà nhạc mẫu của ông ta khỏi sốt; rồi nghỉ ngơi và trò chuyện với Ngài vào buổi xế trưa ngày Sabbath. Vào buổi chiều chúng ta sẽ ngắm buổi hoàng hôn tuyệt đẹp và nhìn người ta mang đến ngôi nhà thật đông người với đủ thứ bệnh tật và nhìn Ngài đặt bàn tay dịu dàng của Ngài trên họ và chữa lành họ. Người bại liệt phóng ra khỏi cáng và nhảy cẫng lên vì vui mừng; người mù mở mắt ra nhìn Người chữa bệnh cho anh ta, chứng kiến đau khổ biến thành niềm vui khó tin khi những người khác được thoát khỏi những bệnh tật đau đớn.

Máccô ghi lại một câu tuyệt hay liên quan đến ngày Sabbath, “*Ngày Sabbath được tạo nên cho con người, chứ không phải con người cho ngày Sabbath*” (2:27). Câu nói tuyệt vời này của Chúa Giêsu là nguyên tắc trung tâm của việc giữ ngày Sabbath. Ngày Sabbath không được tạo ra để làm phiền con người, giam hãm họ, làm nghèo nàn họ, nhưng để làm phong phú và chúc lành cho họ! Hãy thử sống một ngày Chúa Nhật như Chúa Giêsu làm. Tôi tin rằng quý vị sẽ thích nó, và Chúa cũng sẽ hài lòng.

Chúa Giêsu trả lời về việc giữ ngày Sabbath với một minh họa thực tiễn (3:1-5). Kết luận của Ngài thế này *bất cứ việc gì thực sự giúp cho con người đều thích hợp cho ngày Sabbath và nó hoàn toàn hài hòa với sự thiết kế của Chúa cho ngày lễ*. Chúa Giêsu làm rõ chân lý này bằng phép lạ chữa người bại tay. Có bảy phép lạ được ghi lại xảy ra trong ngày Sabbath. Ngày Sabbath được “*làm ra*”. Nó là quà tặng của Thiên Chúa cho con người.

## NGƯỜI TÔI TỐ TRONG CÔNG VIỆC

Những phép lạ của Chúa Giêsu là những chứng minh cho sứ mệnh của Ngài xuất phát từ Thiên Chúa. Chúng chỉ ra rằng Ngài là Đấng Cứu Thế và Vua đã được hứa ban, là Đấng mà tất cả chúng ta cần. Bởi vì Chúa Giêsu là Thiên Chúa, những phép lạ thì tự nhiên đối với Ngài giống như hành vi ý chí đối với chúng ta! Qua các phép lạ Chúa Giêsu kích thích đức tin của rất nhiều khán giả và thánh giá của Ngài.

Người Tôi tớ luôn được thấy ‘đang làm việc’. *Ta phải làm việc của Đấng đã sai Ta khi trời còn sáng*, đó là những lời Ngài nói. Hãy đọc một ngày mục vụ trọn vẹn của Chúa để so sánh ngõ hầu thấy đời của chúng ta trống rỗng biết bao!

## NGƯỜI TÔI TỐ TRONG CẦU NGUYỆN

Buổi sáng theo sau ngày Sabbath giảng dạy và chữa bệnh mà chúng ta đi với Ngài, Ngài thức dậy rất sớm và ra khỏi thành tới một chỗ vắng vẻ và cầu nguyện (1:35). Công việc càng ngày càng nhiều nên Chúa Giêsu cần hỏi ý trời. Câu trả lời có vẻ như là một công việc rộng lớn hơn, tức phải bắt đầu khởi sự tour Galilê đầu tiên để giảng dạy và chữa bệnh (1:37-39).

Nếu Con Thiên Chúa cần cầu nguyện trước khi bắt tay vào việc, thì chúng ta còn cần cầu nguyện biết bao nhiêu. Có lẽ thất bại trong cuộc đời của chúng ta nằm ở điểm này. Chúng ta không có vì chúng ta không yêu cầu (we have not because we ask not).

## NGƯỜI TÔI TỐ THA TỘI

*Vài ngày sau....hay tin Người ở nhà* (2:1). Tin tức loan ra nhanh biết chừng nào ở đó dù không có TV, điện thoại, hay radio. Ở phần khác của thành phố có một người bị bệnh bất toại cũng nghe tin về vị Ngôn sứ mới này và tin mừng chữa lành của Ngài. Bốn người bạn của anh ta mang anh đến Chúa Giêsu bằng cách trở mái nhà thả ánh ta xuống trước mặt Ngài. Trong việc chữa lành này là bằng chứng cho chúng ta thấy quyền lực của Chúa Giêsu không phải như là một bác sĩ chữa bệnh thể xác nhưng là một người chữa lành phần hồn. Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa? (2:7). Tội lỗi chống lại Thiên Chúa, vì thế, chỉ có Thiên Chúa mới có thể tha tội. Chúa Giêsu nói, Vậy, để các ông biết: ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội...ta truyền cho con: Hãy đứng dậy, vác chông mà đi về nhà (2:9-12).

Thiên Chúa tán đồng tuyên bố của Chúa Giêsu rằng Ngài là Đấng Thiên sai trong phép lạ này. Người thanh niên chối dậy, vác chông, và đi trước tất cả mọi người, là một bằng chứng sống động cho quyền tha tội của Chúa Giêsu, là một minh họa rõ ràng cho công việc mà Chúa Giêsu đến để thực hiện. Chúa Giêsu đến để trao ban chính đời Ngài làm giá chuộc cho nhiều người nên Ngài tha tội cho con người. Tất cả mọi người đều có tội, nên tất cả mọi người đều cần Đấng Cứu Chuộc (Roma 3:23).

Trong 3:13-21 chúng ta có tài liệu về việc Chúa chọn mười hai tông đồ. Câu 3:14 nói cho chúng ta lý do tại sao Chúa Giêsu chọn họ, “để các ông ở với Người”. Chúng ta cần đánh dấu câu này vì đây là điều Chúa muốn nơi các môn đệ của Ngài hôm nay – họ cần dành thời giờ để gặp gỡ và trò chuyện với Ngài. Trong Gioan 15:15, Chúa nói, Ta không gọi các con là tôi tớ;...nhưng gọi các con là bạn hữu.

Nhập đầu chương 4 chúng ta thấy mệnh đề: “Và Ngài lại bắt đầu giảng dạy” giống như những lần trước (2:13; 4:1). Chúa Giêsu là một thầy dạy tuyệt vời!

Dụ ngôn người gieo giống đưa ra những chứng ngại đối với Phúc âm mà nó ngụ cư trong lòng của các thánh giá (4:3-20). Ai cũng cần học thuộc những dụ ngôn về nước trời trong chương 4. Chúng là những công cụ giảng dạy đặc biệt của Chúa Giêsu. Ngài dùng phương pháp giảng dạy này vì sự chống đối Ngài và sứ điệp của Ngài càng ngày càng gắt gao hơn. Ngài bị kẻ thù bao vây tìm cách bắt bẻ những gì Ngài nói, nhưng không ai có thể lấy một câu chuyện làm đối tượng chỉ trích. Hơn nữa, ngay cả những người chậm hiểu nhất cũng có thể nhớ được các câu chuyện họ đã được nghe.

Dụ ngôn là sự tương tự. Nó bao gồm sự giống nhau giữa cái cao hơn và cái thấp hơn. Chữ dụ ngôn có nguồn gốc từ tiếng Hylạp có nghĩa là “bên cạnh” và “ném ra”. Một dụ ngôn vì vậy là một loại giảng dạy trong đó cái này được ném vào bên cạnh cái kia.

Ngoài dụ ngôn người gieo giống, Chúa còn kể các dụ ngôn khác như Máccô ghi lại:

1. Dụ ngôn cái đèn – 4:21-25
2. Dụ ngôn hạt giống tự mọc lên – 4:26-29
3. Dụ ngôn hạt cải – 4:30-33

Sau khi giải nghĩa các dụ ngôn, Chúa Giêsu dùng thuyền để trốn đám đông. Trên đường đi, khi vị Thầy mệt mỏi ngủ thiếp đi, một trận bão nổi lên trên biển hồ Galilê. Sắp chết nên các môn đệ đánh thức Thầy dậy. Khi lời Ngài vừa phán ra biển liền yên lặng. Ngài có quyền lực trên cả những yếu tố thời tiết (4:35-41).

Trong chương 5 Chúa vẫn đang làm việc. Nhưng bây giờ Ngài làm cái gì? Thừa Ngài trừ quỷ. (So sánh phép lạ này với các ghi nhận trong Matthêu 8:28-34; Luca 8:26-39).

Phép lạ ghi lại trong chương 5, giống tất cả các phép lạ khác, thử thách tính tình của con người. Nó lấy họ ra khỏi các che chắn hầu để lộ ra con người thật của họ.

Có nhiều phản ứng khác nhau trước việc trừ quỷ này. Các kẻ chăn heo bỏ chạy. Người khác phát sợ (5:14-15), và nài xin Ngài ra khỏi vùng đất của họ (5:17). Chắc chắn ở đó còn nhiều đàn heo khác nên họ sợ mất chúng. Thật là một bức tranh rất thực về thái độ của người ta đối với Đức Kitô. Có nhiều công việc thương mại thu nhiều lợi nhuận mà người ta không muốn bỏ. Có những tội nằm ở cạnh trái tim. Chính vì thế người ta chối bỏ Đức Kitô.

Nhưng cũng có người đi tìm Đức Kitô. Người được chữa lành khỏi quỷ ám thì nài xin cho được ở với Ngài (5:18). Ngày nay cũng vậy. Có người mời Ngài đi chỗ khác vì họ muốn giữ tội lỗi của họ hay họ mời ngài ở với họ bởi vì họ muốn từ bỏ tội lỗi mình. Còn bạn thì sao?

Sau khi chữa người bị quỷ ám Chúa Giêsu trở về Capernaum. Ngài chữa người đàn bà bị băng huyết đã lâu, và khi Ngài còn đang nói (5:35) thì được yêu cầu đến nhà ông Jairô để cứu con gái ông vừa chết.

Trong chương 6 Chúa Giêsu bắt đầu tour thứ ba tại Galilê. Ngài sai mười hai môn đệ, từng hai người một, đi truyền giáo (6:7-13). Khi họ giảng dạy, vua Hêrốt nghe được tin này liền nghĩ rằng người mà ông đã ra lệnh giết chết đang trở lại để ám ông (6:14-29). Người ta liêu lĩnh biết bao nhiêu để đánh đổi lấy những thú vui chóng qua: một ly rượu, một phút chốc đam mê, một chút ít tiền phụ trội, một vị trí danh dự rỗng tuếch, bằng cả một nửa, vâng, một nửa vương quốc của linh hồn, sức khỏe, gia đình, tình bạn, bình an, hạnh phúc và cuộc sống muôn đời. giống như Esau, họ bán quyền trưởng nam cho một mớ cháo hỏ lớn. Giống Giuđa họ bán Đấng Cứu Chuộc cho ba mươi miếng kim loại.

Sau khi các tông đồ được huấn luyện, Chúa Giêsu sai họ đi một tour truyền giáo đặc biệt giữa những làng mạc vùng Galilê (6:12-12). Khi trở về họ tụ tập lại quanh Chúa Giêsu (6:30), có lẽ đó là điểm tụ họp thường xuyên, Capernaum. Họ báo cáo về bài giảng của họ, số người trở lại, và các phép lạ họ đã thực hiện. Không một công việc của Kitô hữu nào được thực hiện lâu dài mà không thường xuyên thảo luận với Đức Kitô. Chúng ta cần sự chia sẻ cảm thông, sự công nhận, sự hướng dẫn, và sức mạnh của Ngài.

Chúng ta phải mau mắn nếu chúng ta muốn đi theo Người Tôi Tớ quyền năng này, Người Công Nhân của Thiên Chúa. Chúa Giêsu lánh đi một nơi hoang vắng để nghỉ ngơi (6:31) nhưng đám đông vẫn đi theo. Phép lạ hóa bánh nuôi 5,000 người là một phép lạ quan trọng nhất. Rõ ràng nó có ảnh hưởng đặc biệt trên các tác giả Phúc Âm, vì nó là một phép lạ duy nhất trong ba mươi lăm phép lạ được cả bốn thánh ký ghi lại.

Lời tuyên xưng đức tin của Phêrô trong Máccô 8:29 mỗi người cần phải học thuộc lòng. Chúa Giêsu không nói cho các môn đệ biết Ngài là ai. Ngài đợi họ nói cho Ngài biết. Khi Ngài hỏi, các con bảo Ta là ai? Chóp đỉnh của sứ mạng Ngài đã đạt tới. Ngài thử xem việc huấn luyện của mình cho nhóm mười hai kết quả ra sao. Câu trả lời của Phêrô cho Ngài sự bảo đảm rằng mục đích của mình đã đạt được.

Còn các bạn các bạn nghĩ gì về Đức Kitô?